

lange til Scenen paa Sjælland, og saa vilde man have Raad til ogsaa at støtte andre større Scener i Provinsen, saaledes at der der kan blive Betingelser for, at Folk der kunne faa god Kunst at se. Jeg kan der slutte mig til det ærede Medlem for Odense (Scavenius), der nævnedes 2 Scener i Jylland og 1 paa Fyn. Det vilde vel saa blive Aalborg, Odense og Aarhus, der skulde have et Tilskud paa 20—25,000 Kr. hver. Derved vilde man vistnok naa et godt Resultat, og Jyderne vilde faa et Ækvivalent for det Tilskud, som de i umindelige Aar have maattet bringe til det kgl. Teater. Fikses det Tilskud, ville Provinsscenerne kunne faa Tilskud uden nogen større Udgift for Statskassen. Jeg haaber, at dette Andragende, der nu i et Par Aar har haft en krank Skæbne, næste Aar maa faa lidt bedre Held med sig. Jeg tror, det fortjener det. Det er af Betydning for Folkeopdragelsen og Oplysningsarbejdet, at der skabes Scener rundt omkring i Landet, hvor Folk kunne faa god Kunst at se. Med disse Par Ord skal jeg henstille Sagen til Udvalgets nærmere Overvejelse ad Aare. Thi jeg kender jo Forslagets Skæbne, at det senere vil blive taget tilbage.

Ordføreren (Busk): Jeg ved ikke, om det er det ærede Medlem for Odense (Scavenius) eller det ærede Medlem for Aarhus (H. Jensen), man skal henvende sig til om at tage dette Ændringsforslag tilbage. Forslaget er jo stillet af et fraværende Medlem, og jeg vil raade til at tage Forslaget tilbage. Som Ordfører kan jeg ikke anbefale at stemme for Sagen. Personlig har jeg jo Lov at udtale min Sympati for den, jeg tog jo ogsaa livlig Del i Debatten i Fjor, da Sagen var for. Det ærede Medlem for Odense (Scavenius) sagde et Ord, der er Pointen i denne Sag, nemlig at man skulde se at hodle Liv i den. For Øjeblikket er Forholdet det, at flere af Finansudvalgets Medlemmer have Sympati for Sagen, flere endda end de, der have udtalt sig her for den, men vi have ikke været stærke nok til at blive et Flertal i Udvalget om at henvise Andragendet, og vi have ikke ment at kunne opnaa noget ved at komme her ned i Salen som et Mindretal. Vi have ment at gavne Sagen mest ved endnu ikke at lade det komme til Strid og Afstemning. Det gaar imidlertid fremad, selv om jeg endnu ikke i dette Øjeblik som Ordfører kan anbefale, at man henviser Andragendet. For mit eget Vedkommende som god Jyde vil jeg

sige, at man behøver ikke at være bange for Konsekvenserne af denne Henviſning. Jeg gad se den By, der vilde komme og lægge $\frac{1}{2}$ Million paa Bordet og sige: Nu bygge vi et Teater med alle Udenomsbequemmeligheder, vi skaffe gode Kræfter, saa der er Udsigt til god Komædie. Byraadet giver en Plads til Bygningen, hvor den skønne Bygning, der nu staa der, kommer til sin fulde Ret. Dersom ærede Medlemmer — en Del af dem kommer jo af og til til Aarhus — ville gaa hen til Domkirken, ville de finde, at Teatret ligger saaledes ved Bispetorget, at det tager sig udmærket godt ud. Grunden til, at vi ere lidt bange for at komme af med yderligere Penge i den Anledning, er de sørgelige Erfaringer vi have fra det kongelige Teater. Lige fra min grønneste Ungdom i Politik kan jeg huske, der var Strid mellem de forskellige Partier paa Rigsdagen om Bevillingen til det kgl. Teater. Som den ærede sidste Taler oplyste, se vi det, finansielt talt, sørgelige Tilfælde, at det kongelige Teater med al sin Forret og alle sine Begunstigelser dog koster mellem 150,000 og 200,000 Kr. i Tilskud om Aaret. Skulde vi dog ikke en Gang kunne komme saa vidt, at vi kunde faa noget Rede paa disse Forhold! Det er jo langt fra at det, den ærede sidste Taler nævnte, er alt, hvad det kgl. Teater koster os. Der er bygget en Bygning for Statens Penge paa Kongens Nytorv, som har kostet 1,600,000 Kr., det er mange Penge, og dem har Staten maattet betale allesammen. Der er desuden indtil den seneste Tid og til Dels endnu givet dette Teater Forret til at spille, hvad det lyster og vil, og desuagtet se vi, at det møder op med et Underskud paa 150—200,000 Kr. Vi maa jo undres over, hvad der bliver af disse Penge. Jeg spurgte en Gang en Mand, som jeg mente var kyndig i de Ting, hvordan det kunde gaa til, og han svarede: Jo, det kan det sagtens, for naar de skulle bruge et Par Træsko paa Teatret, koste de 10 Kr. Parret. Vi Jyder forstaa os jo noget paa Træsko, det faa vi jo særlig Skyld for, men naar der i den Grad ødsles, at et Par Træsko koster 10 Kr., kan jeg nok forstaa, at de kunne faa Has paa alle de mange Penge. Stillingen er altsaa den, at jeg er enig med den ærede første Taler saavel som med den ærede sidste Taler om, at der er Grund til fra Statens Side ogsaa at støtte Teatre andetsteds, og i Særdeleshed, naar der vises en saadan Offervillighed, som der er vist i Aarhus. Derfor haaber jeg, den Tid vil komme, at